



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců
Mgr. Jana Čížka a Mgr. Ing. Petra Šuránka, ve věci

žalobce: **L. B.**

bytem X

zastoupený advokátem Mgr. Michalem Chuchútem, LL. M.
sídlem Junkových 2772/1, Stodůlky, 155 00 Praha 5

proti

žalované: **obec Loket**

sídlem Loket 66, 257 65 Loket

zastoupená advokátem Mgr. Petrem Zíkou
sídlem Masarykovo náměstí 255, 256 01 Benešov

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalované,

takto:

I. **Žaloba se zamítá.**

II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), doručenou soudu dne 24. 6. 2018, se žalobce domáhal uložení povinnosti žalované vydat rozhodnutí o jeho žádosti ze dne 1. 2. 2018 podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění

pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“), kterou požadoval poskytnutí informací vztahujících se k volbám do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR konaných ve dnech 20. - 21. 10. 2017 a k volbám prezidenta republiky konaným v roce 2018, a to za účelem shromáždění podkladů pro připravovaný výzkum na P. f. U. K..

2. Žalobu žalobce odůvodnil tím, že v reakci na výše specifikovanou žádost o poskytnutí informací obdržel od žalované dne 6. 2. 2018 pouze část požadovaných informací a jeho žádost tak zůstala ve zbytku nevyřízena. Na částečné vyřízení žalobce žalovanou dne 1. 3. 2018 upozornil. Vzhledem k tomu, že všechny požadované informace neobdržel, podal dne 17. 3. 2018 stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace. O této stížnosti nebylo dosud rozhodnuto.
3. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě uvedla, že přestože žádosti žalobce v plném rozsahu nevyhověla, považuje zaslanou odpověď za odpovídající zákonným ustanovením informačního zákona. Žalobci poskytla jím žádané informace vyjma těch týkajících se věku a pohlaví předsedy a zbývajících členů okrskové volební komise (dále jen OVK). Tyto informace žalovaná žalobci neposkytla, neboť si je vyhodnotila jako informace spadající do soukromí dotčených osob, a upřednostnila tak ochranu soukromí těchto subjektů před právem žalobce na informace.
4. Soud ověřil, že žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání prostředků ochrany proti nečinnosti, ve lhůtě k tomu stanovené a že obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jedná se tedy o žalobu věcně projednatelnou. Soud vycházel ze skutkového stavu ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Soud rozhodl o žalobě v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání; žalovaná vyjádřila s tímto postupem výslovný souhlas, žalobce pak udělil souhlas *implicitě*, neboť na výzvu soudu ve stanovené lhůtě nesdělil, že s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasí.
6. Ze správního spisu soud ověřil, že žalobce podal dne 1. 2. 2018 obci Loket žádost o poskytnutí následujících informací týkajících se voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konaných ve dnech 20. - 21. 10. 2017 a voleb prezidenta republiky konaných v roce 2018: 1) věk, pohlaví a nominující politická strana předsedy OVK včetně informace o tom, zda byl totožný předseda OVK u voleb do Poslanecké sněmovny konaných ve dnech 25. - 26. 10. 2013, 2) věk, pohlaví a nominující politická strana ostatních členů OVK, 3) věk, pohlaví a délka trvání pracovního poměru zapisovatele včetně informace o tom, zda vykonával funkci zapisovatele poprvé, 4) běžný účel budovy, ve které byla volební místnost umístěna, 5) počet vydaných voličských průkazů pro volby do Poslanecké sněmovny v roce 2017, počet nedoručených voličských průkazů včetně uvedení důvodu jejich nedoručení, 6) počet vydaných voličských průkazů pro volby prezidenta republiky v roce 2018, počet nedoručených voličských průkazů včetně uvedení důvodu jejich nedoručení. Informace pod body 1 - 4 požadoval žalobce sdělit zvlášť ve vztahu ke každému z volebních okrsků č. 1, 2, 3 a 5. V závěru své žádosti žalobce požádal o elektronické poskytnutí informací na svou e-mailovou adresu.
7. Dne 6. 2. 2018 obdržel žalobce informace na dotazy pod body 4 - 6 jeho žádosti, u dotazů pod body 1 a 2 ve vztahu ke všem z požadovaných volebních okrsků pak pouze v rozsahu subjektu, který předsedu a členy OVK jmenoval. Zbývajících požadovaných informací nebyly poskytnuty a žalobci nebylo v této souvislosti ani ničeho sděleno.

8. V návaznosti na obdrženou odpověď upozornil žalobce e-mailem ze dne 1. 3. 2018 na neúplné vyřízení jeho žádosti. Ze strany obce Loket nebylo již nikterak reagováno, protože žalobce dne 17. 3. 2018 stížnost na postup při vyřizování žádosti o poskytnutí informací. O stížnosti nebylo doposud rozhodnuto.
9. Dle [§ 79 odst. 1](#) věty první s. ř. s. se může žalobou ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.
10. Dle § 81 odst. 2 a 3 s. ř. s. je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon. Soud zamítne žalobu, není-li důvodná.
11. Dle § 2 odst. 1 informačního zákona jsou povinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce.
12. Dle § 14 odst. 5 informačního zákona posoudí povinný subjekt žádost a c) v případě, že se požadované informace nevztahují k jeho působnosti, žádost odloží a tuto odůvodněnou skutečnost sdělí do 7 dnů ode dne doručení žádosti žadateli, d) nerozhodne-li podle § 15, poskytne informaci v souladu se žádostí ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění.
13. Dle [§ 15 odst. 1](#) informačního zákona, pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.
14. Dle § 20 odst. 6 informačního zákona informace, které se týkají přenesené působnosti územního samosprávného celku, poskytují orgány územního samosprávného celku v přenesené působnosti.
15. Nejprve se soud zabýval otázkou, který subjekt je dle informačního zákona v podmínkách územních samosprávných celků povinným subjektem, zda je jím územně samosprávný celek jako takový nebo jeho jednotlivé orgány. Dle § 2 odst. 1 informačního zákona jsou povinnými subjekty s plnou informační povinností ve vztahu k jejich působnosti mj. územní samosprávné celky a jejich orgány. Ustanovení § 20 odst. 6 informačního zákona potom hovoří o tom, že informace, které se týkají přenesené působnosti územního samosprávného celku, poskytují jeho orgány v přenesené působnosti. Z uvedené zákonné formulace není zcela zřejmé, zda je v případě obcí povinným subjektem obec jako taková nebo zda jsou samostatnými povinnými subjekty jednotlivé obecní orgány. Odpověď na tuto otázku poskytla judikatura, která dovodila, zjednodušeně řečeno, že při poskytování informací, které se týkají samostatné působnosti, je povinným subjektem územní samosprávný celek jako takový (ale poskytnout informaci smí i jeho konkrétní orgán, jak uvedl Nejvyšší správní soud (dále jen NSS) v rozsudku ze dne 27. 10. 2010, č. j. 4 Ans 13/2008 – 87), a naopak jde-li o informace vztahující se k přenesené působnosti, je povinným subjektem vždy ten obecní orgán, jenž danou přenesenou působnost vykonává (bez ohledu na to, kterému orgánu obce byla žádost adresována), tj. nejčastěji obecní úřad (i v této souvislosti srov. rozsudek NSS ze dne 27. 10. 2010, č. j. 4 Ans 13/2008 – 87, dále pak rozsudek NSS ze dne 20. 10. 2011, č. j. 6 As 33/2011 – 83, a rozsudek NSS ze dne 28. 3. 2008, č. j. 3 As 13/2007 – 75). Určení povinného subjektu v projednávané věci je

tak podmíněno posouzením, zda se žalobcem požadované informace týkají samostatné či přenesené působnosti obce. V projednávané věci žádal žalobce o poskytnutí řady informací vztahujících se k některým z volebních okrsků obce Loket ohledně konkrétních parlamentních a prezidentských voleb (zejména údaje o členech OVK a distribuci voličských průkazů). V rámci organizace parlamentních voleb je to obecní úřad jakožto volební orgán, který vydává voličské průkazy, pro OVK zajišťuje volební místnosti, potřebné pracovní síly a pomocné prostředky a zároveň archivuje volební dokumentaci (§ 7 odst. 1 písm. h) a § 14b odst. 1 písm. a), c) a f) zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů]. Činnost volebních orgánů je dle § 7 odst. 2 uvedeného zákona výkonem státní správy. Srovnatelně je to pak upraveno i ve vztahu k prezidentským volbám (§ 6 odst. 1 písm. g), odst. 2, § 13 odst. f) a g) zákona č. 275/2012 Sb., o volbě prezidenta republiky a o změně některých zákonů (zákon o volbě prezidenta republiky)]. Je tedy nepochybné, že žalobcem požadované informace jsou informacemi, které se vztahují k výkonu přenesené působnosti obce.

16. Poté, co soud dospěl k závěru, že se požadované informace v této věci týkají rámce přenesené působnosti obce Loket, obrátil svoji pozornost zpět k otázce povinného subjektu a v kontextu výše uvedeného uzavřel, že je v projednávané věci povinným subjektem právě obecní úřad Loket, nikoliv sama žalovaná - obec Loket. Žalovaná, jak ji označil v žalobě žalobce, není pasivně legitimována, neboť, jak vyplývá z výše uvedeného, není subjektem povinným v dané věci poskytnout žalobci informace, k nimž se vztahovala předmětná žádost. Soud proto žalobce přípisem ze dne 25. 9. 2018 vyzval, nechť ve lhůtě 1 týdne od doručení přípisu sdělí změnu označení žalovaného, čímž by byl nedostatek pasivní legitimace zhojen. Žalobce na výzvu soudu nikterak nereagoval a označení žalované nezměnil, žalovanou tak zůstala obec Loket.
17. Jde-li o nedostatek pasivní legitimace, je nepochybné, že musí vést k neúspěchu žalobce. Povahou tohoto neúspěchu se Nejvyšší správní soud zabývá v řadě rozhodnutí, vývody z jeho rozhodovací činnosti však nejsou jednotné. Podle jednoho názoru je nesprávné označení žalovaného nedostatkem podmínek řízení, a žalobu proto třeba odmítnout (srov. rozsudek NSS ze dne 19. 6. 2007, sp. zn. [5 Ans 3/2007](#)). Podle druhého názoru, jenž je názorem převažujícím, a k němuž se soud přiklání, soud, v případě kdy žalobce v řízení o ochraně před nečinností správního orgánu označí jako žalovaného správní orgán, který nemá pravomoc rozhodnutí vydat, žalobu zamítne. Nezkoumá přitom, zda tuto pravomoc má jiný správní orgán, neboť povinnost by mohl uložit jen žalovanému, tj. tomu, kdo má povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení (§ 79 odst. 2 s. ř. s.) podle žalobního tvrzení (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 11. 2004, č. j. 3 Ans 2/2004-60, publikovaný pod č. 290/2004 Sb. NSS).
18. Soud posoudil otázku, kdo je subjektem povinným poskytnout žalobci informace, kterých se v projednávané věci domáhá, a uzavřel, že povinným subjektem v tomto případě není žalovaná, ale obecní úřad Loket. Žalovaná není pasivně legitimována, žalobu proto nelze než zamítnout. I kdyby bylo soudem zjištěno, že správnímu orgánu, který je ve skutečnosti v dané věci podle informačního zákona povinným subjektem, by bylo důvodné povinnost k vydání rozhodnutí v soudem stanovené lhůtě uložit, nebylo by možné žalobě vyhovět. Soud je v řízení o ochraně proti nečinnosti správního orgánu oprávněn uložit povinnost jen tomu správnímu orgánu, který je účastníkem tohoto řízení, přičemž z dikce zákona (§ 79 odst. 2 s. ř. s.) plyne, že účastníkem na straně žalované je správní orgán (a jen ten),

který podle žalobního tvrzení má povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení, daném případě obec Loket.

19. Z výše uvedených důvodů soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 81 odst. 3 s. ř. s.).
20. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovaný byl naopak ve věci plně úspěšný, avšak podle ustálené judikatury lze procesně úspěšnému správnímu orgánu přiznat náhradu pouze takových nákladů řízení, které přesahují rámec jeho běžné úřední činnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47). V daném případě žalovaný netvrdil, že by mu vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a ani z obsahu soudního spisu takové náklady nevyplývají. Soud proto žalovanému náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost **ve lhůtě dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. května 2019

Olga Stránská, v. r.
předsedkyně senátu